

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 6.9.2000
KOM(2000) 549 lopullinen

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUKSEKSI

JÄSENVALTIOIDEN TYÖLLISYYSPOLITIIKAN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Neuvosto hyväksyi helmikuussa 2000 ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanoa koskevat suositukset perustamissopimuksen 128 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tarkoituksena oli suunnata poliittiset toimet aloille, jotka vaativat ensisijaista huomiota, ja antaa jäsenvaltioille tukea ja ohjausta työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpanossa.

Jäsenvaltioiden toukokuussa toimittamista kansallisista toimintasuunnitelmista käy selvästi ilmi, miten ensimmäinen suositusjoukko on siirretty käytännön toimiksi. Tämän vuoden kokemusten mukaan suositukset ovat olleet hyödyllisiä sikäli, että ne ovat suunnanneet jäsenvaltioiden huomion niihin kohteisiin, joilla työmarkkinoiden toiminta ei ole saavuttanut samaa tasoa kuin muualla unionissa.

Tässä suosituksessa hyödynnetään tuloksia, joita komissio sai tarkasteltuaan kansallisia toimintasuunnitelmia. Suositus on osa pakettia, johon sisältyvät vuoden 2000 yhteisen työllisyysraportin luonnos, jossa esitetään tarkastelun tulokset yksityiskohtaisesti, sekä ehdotus neuvoston päätökseksi vuoden 2001 työllisyyden suuntaviivoista. Komissio on pyrkinyt huolellisesti varmistamaan näiden työllisyyttä koskevien suositusten johdonmukaisuuden talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen kanssa.

Suosituksessa tuodaan esiin tärkeimmät työmarkkinahaasteet kussakin jäsenvaltiossa ja suositellaan Euroopan työllisyysstrategian puitteissa sopivia toimintalinjoja, joilla jäsenvaltiot pystyvät tehokkaasti vastaamaan näihin haasteisiin.

Tämän vuoden suositukset eroavat viime vuoden suosituksista moneltakin osin, jotta niissä tulisi esiin

- missä määrin yksittäiset jäsenvaltiot ovat ottaneet suositukset huomioon työmarkkinatilanteensa mukaisesti

- Luxemburgin prosessin kehitys erityisesti Lissabonissa ja Feirassa kokoontuneiden Eurooppa-neuvostojen päätelmien valossa; näissä korostettiin aktiivista työmarkkinapolitiikkaa osaamiselle perustuvan yhteiskunnan luomiseksi.

Yleisesti ottaen jäsenvaltiot ovat ottaneet suositukset huomioon myönteisesti vaikkakin epätasaisesti: täytäntöönpano ja työllisyyden suuntaviivojen noudattaminen on ollut eritasoista. Nämä erot otettiin tarkasti huomioon tarkasteltaessa kutakin suositusta. Komission oli valittava jokin kolmesta toimintalinjasta:

1) Suositus olisi säilytettävä, koska jäsenvaltioiden toimenpiteet sen toteuttamiseksi ovat selvästi riittämättömiä.

2) Suositusta olisi muutettava jäsenvaltion saavuttaman edistyksen huomioon ottamiseksi. Siihen olisi liitettävä kehotus jatkaa toimia taikka seurata tulevaa edistystä ja arvioida vaikutuksia. Tämä on aiheellista silloin, kun jäsenvaltioiden toimenpiteissä on otettu huomioon vain osa suositusta ja tarvitaan lisätoimia tai kun on laadittu kattava suunnitelma, jonka tulokset ovat näkyvissä vasta keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä.

3) Suositus olisi poistettava, koska jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet ovat riittäviä.

Suurin osa 52 nykyisestä suosituksesta säilytettiin sellaisenaan tai muutettuna, koska niiden täytäntöönpanoon kuluu enemmän kuin vuosi ja se edellyttää edistymisen seurantaa ja vaikutusten arviointia keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä. Kahdeksan suositusta poistettiin, koska jäsenvaltioiden toteuttamat toimet ja kansallisista toimintasuunnitelmista saadut tiedot osoittivat, että toimet olivat riittäviä ja selvää edistystä oli saavutettu. Poistettuja suosituksia olivat seuraavat:

- palvelualan työllistämismahdollisuudet Belgian, Saksan, Irlannin ja Italian osalta
- yritysten hallinnollisen taakan keventäminen Espanjan osalta
- tilastollisen seurantajärjestelmän kehittäminen Saksan ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta
- työmarkkinayhteistyön edistäminen Ranskan osalta.

Mukaan otettiin lisäksi uusia suosituksia, jotta voitiin käsitellä kahta poliittista aihetta, jotka vaativat lisähuomiota yhteiskunnallisten ja taloudellisten muutosten sekä osaamiselle perustuvan yhteiskunnan selvästi kasvavien vaikutusten vuoksi. Nämä kaksi uutta aihetta ovat seuraavat:

- Pilareita koskeva strategia: Joissakin jäsenvaltioissa ei ole vieläkään kattavaa strategiaa työllisyyspolitiikan kehittämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, vaikka suuntaviivojen siirtämiseen käytäntöön on uhrattu paljon työtä. Strategian puute tulee esiin siinä, että työllisyyden suuntaviivojen neljää pilaria ei ole käsitelty tasapainoisesti kansallisissa toimintasuunnitelmissa. Tämän vuoksi joitakin jäsenvaltioita kannustetaan pukemaan kansalliset toimintasuunnitelmansa strategisempaan muotoon ja pohtimaan tarkasti, miten ne voisivat parantaa eri politiikanalojen vuorovaikutusta mahdollisimman suuren vaikutuksen saavuttamiseksi.

- Elinikäinen oppiminen: Elinikäinen oppiminen on merkittävässä asemassa työllisyyspolitiikassa, kuten Lissabonin Eurooppa-neuvoston päätelmissä todettiin, mutta jäsenvaltioiden poliittiset toimet ovat olleet melko vaatimattomia. Useimmista maista puuttuu edelleen osaamiselle perustuvan yhteiskunnan haasteiden vuoksi vuonna 1999 mukaan otetussa uudessa suuntaviivassa vaaditut elinikäistä oppimista koskevat kattavat poliittiset puitteet ja niitä tukevat asianmukaiset tavoitteet. Edistystä oli näin ollen komission mielestä syytä seurata. Alaa koskevien suositusten pitäisi auttaa jäsenvaltioita käsittelemään puutteita ammattitaidossa ja saattamaan koulutusjärjestelmät vastaamaan työmarkkinoiden tarpeisiin.

Tässä suosituksessa voitaisiin käsitellä muitakin uusia työmarkkina-aiheita. Yksi näistä on joissakin jäsenvaltioissa havaittu alueellisten erojen kasvaminen työllisyydessä. Aihetta on käsitelty vuoden 2000 yhteisessä työllisyysraportissa ja tarkistetuissa työllisyyden suuntaviivoissa vuodeksi 2001, ja sen sisällyttämistä työllisyyspolitiikkaa koskeviin suosituksiin harkitaan tulevaisuudessa.

Liite 1

Vuosina 1999 ja 2000 annettujen neuvoston suositusten vertailu

	Neuvoston suositusten lukumäärä					
	Vuonna 1999 annetut	Vuodeksi 2000 ehdotetut	Vuonna 2000 säilytetyt	Vuonna 2000 muutetut	Vuonna 2000 poistetut	Vuonna 2000 annetut uudet
Belgia	4	5	0	3	1	2
Tanska	2	3	0	2 (yksi vuoden 1999 suositus on jaettu kahdeksi)	0	0
Saksa	5	5	1	2	2	2
Kreikka	6	6	1	5 (kaksi yhdistetty yhdeksi suositukseksi)	0	1
Espanja	4	5	0	3 (yhdistetty kahdeksi suositukseksi)	1	3
Ranska	4	5	0	3	1	2
Irlanti	3	2	0	2	1	0
Italia	5	5	0	4 (kaksi yhdistetty yhdeksi suositukseksi)	1	2
Luxemburg	2	3	0	2 (yhdistetty yhdeksi suositukseksi)	0	2
Alankomaat	2	2	0	2	0	0
Itävalta	3	3	0	3	0	0
Portugali	3	4	0	3	0	1
Suomi	3	3	0	3	0	0
Ruotsi	2	3	0	2	0	1
Yhdistynyt kuningaskunta	4	4	0	3 (kaksi vuoden 1999 suositusta yhdistetty yhdeksi)	1	2
Yhteensä	52	58	2	42	8	18

Liite 2

Luettelo poistetuista suosituksista

Belgia

Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön johdonmukainen strategia, johon kuuluu sääntelyyn, verotukseen ja työmarkkinoiden toimintaan liittyviä toimenpiteitä, ja hyödynnettävä sen avulla paremmin palvelualan työllistämismahdollisuudet.

Saksa

Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön johdonmukainen strategia, jolla hyödynnetään palvelualan työllistämismahdollisuuksia ja johon kuuluu sääntelyyn ja verotukseen liittyviä sekä muita toimenpiteitä, joilla vähennetään uuden yrityksen perustamiseen liittyviä esteitä.

Olisi asianmukaisin toimenpitein parannettava ja muokattava tilastointijärjestelmää, jotta voitaisiin tuottaa yhteisten poliittisten indikaattoreiden mukaisia tietoja vuoteen 2000 mennessä. Olisi otettava käyttöön neljännesvuosittainen työvoimatutkimus neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 mukaisesti.

Espanja

Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön johdonmukainen strategia, johon kuuluu sääntelyyn ja verotukseen liittyviä ja muita toimenpiteitä, joilla kevennetään yritysten hallinnollista taakkaa. Näin edistettäisiin yrittäjyyttä ja hyödynnettäisiin mahdollisuuksia entistä pysyvämpien työpaikkojen luomiseen palvelualalle.

Ranska

Olisi vahvistettava työmarkkinayhteistyötä ja tavoiteltava sen kautta kattavaa lähestymistapaa työn organisoinnin nykyaikaistamiseen.

Irlanti

Olisi jatkettava hiljattain omaksuttua politiikkaa, johon kuuluu sääntelyyn, koulutukseen ja verotukseen liittyviä toimenpiteitä, ja pyrittävä hyödyntämään palvelualan tarjoamia työllisyyskasvumahdollisuuksia entistä paremmin.

Italia

Olisi toteutettava erityisesti etelässä toimia, joilla kevennetään yritysten hallinnollista taakkaa ja hyödynnetään palvelualan työllistämismahdollisuuksia.

Yhdistynyt kuningaskunta

Olisi kohennettava tilastollisen seurannan järjestelmää, jotta maa voisi toimittaa vuoteen 2000 mennessä ennaltaehkäisyä ja aktivointia koskevat indikaattorit sovittujen määritelmien ja menetelmien mukaisesti.

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUKSEKSI

JÄSENVALTIOIDEN TYÖLLISYYSPOLITIIKAN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden toimittamat vuotta 2000 koskevat 15 täytäntöönpanoraporttia, joissa esitetään vuoden 1999 kansallisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpano ja kansallisiin toimintasuunnitelmiin vuoden 2000 suuntaviivojen muutoksien vuoksi tehdyt muutokset,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta 14. helmikuuta 2000 annetun neuvoston suosituksen,

ottaa huomioon 6. syyskuuta 2000 annetun komission suosituksen,

ottaa huomioon suosituksesta 4. lokakuuta 2000 annetun talouspoliittisen komitean lausunnon,

ottaa huomioon suosituksesta 5. lokakuuta 2000 annetun työllisyyskomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

1) Neuvosto antoi 15. joulukuuta 1997 päätöslauselman vuoden 1998 työllisyyden suuntaviivoista ja 22. helmikuuta 1999 vuoden 1999 työllisyyden suuntaviivoista ja teki 13. maaliskuuta 2000 päätöksen[1] vuoden 2000 työllisyyden suuntaviivoista.

2) Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi työllisyyttä, talousuudistuksia ja sosiaalista osallisuutta koskevasta kattavasta strategiasta osana osaamiselle perustuvaa yhteiskuntaa, sitoutui luomaan edellytykset täystyöllisyydelle ja korosti elinikäisen oppimisen merkitystä.

3) Feirassa 19. ja 20. kesäkuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti työmarkkinaosapuolten tärkeää asemaa työn organisoinnin nykyaikaistamisessa, elinikäisen oppimisen edistämisessä ja erityisesti naisten työllisyysasteen korottamisessa.

4) Neuvosto antoi 19. kesäkuuta 2000 suosituksen talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista, ja Eurooppa-neuvosto hyväksyi 17. kesäkuuta 1997 vakaus- ja kasvusopimusta koskevan päätöslauselman, jossa asetettiin sitoumuksia jäsenvaltioille.

---

[1] EYVL L 72, 21.3.2000, s. 15.

5) Yhdessä komission kanssa laaditussa vuoden 2000 yhteisessä työllisyysraportissa kuvataan työllisyystilannetta yhteisössä ja tarkastellaan jäsenvaltioiden toimia, joilla ne panevat työllisyyspolitiikkaansa täytäntöön suuntaviivojen mukaisesti.

6) Tarkasteltuaan jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanoa neuvosto pitää aiheellisena antaa suosituksia. Tällaisia suosituksia olisi käytettävä harkiten, niissä olisi keskityttävä ensisijaisiin aiheisiin ja niiden olisi perustuttava perusteellisiin ja täsmällisiin analyyseihin.

7) Jäsenvaltioiden toimivaltaa olisi kunnioitettava täydennettäessä jäsenvaltioiden toteuttamia toimia, joilla pyritään saavuttamaan täystyöllisyys.

8) Neuvosto tunnustaa jäsenvaltioiden jo toteuttamat merkittävät toimet työllisyyden suuntaviivojen ja 14. helmikuuta 2000 annetun neuvoston suosituksen[2] täytäntöönpanemiseksi. Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan vaikutusten arvioinnissa olisi otettava huomioon työllisyyden suuntaviivojen monivuotinen ulottuvuus.

9) Jäsenvaltiot tarvitsevat kattavaa strategiaa kehittäessään ja pannessaan täytäntöön työllisyyspolitiikkaansa työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.

10) Elinikäisen oppimisen kehittäminen ja toteuttaminen on avainasemassa kehitettäessä kilpailukykyistä ja dynaamista osaamiselle perustuvaa yhteiskuntaa, ja se edellyttää viranomaisten, yritysten ja työmarkkinaosapuolien toimia.

11) Nuorisotyöttömyys on pitkäaikainen ongelma useimmissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, ja sen ratkaisemiseksi kaikille nuorille olisi tarjottava mahdollisuus päästä työelämään ennen kuin he ovat olleet työttöminä kuusi kuukautta.

12) Aikuisten pitkäaikaistyöttömyys koskee noin puolta Euroopan unionin työttömistä, ja sen torjumiseksi kaikille aikuisille työttömille olisi tarjottava uusi mahdollisuus ennen kuin he ovat olleet työttöminä kaksitoista kuukautta.

13) On tärkeää vähentää vero- ja etuusjärjestelmiin sisältyviä työllisyyttä jarruttavia tekijöitä, jotta voidaan lisätä naisten ja iäkkäiden työntekijöiden osallistumista työmarkkinoille.

14) Yritysten toimintaympäristöä on parannettava ja ihmiset on varustettava paremmin yritystoiminnan aloittamista varten, jotta useammat ja dynaamisemmat yritykset saavat luotua uusia työpaikkoja.

15) On luotava toimintaympäristö, jonka avulla voidaan hyödyntää työllisyyskasvun mahdollisuudet palvelualalla.

16) Uusien työpaikkojen jatkuva luominen edellyttää työllisyyden kannalta suotuisampia verotusjärjestelmiä, joissa nykyisestä työhön kohdistuvasta raskaasta verorasitteesta siirrytään hyödyntämään muita verolähteitä kuten energia- ja ympäristöveroa.

17) Paikallisella toiminnalla työllisyyden edistämiseksi on osaltaan pyritty saavuttamaan Euroopan työllisyysstrategian tavoitteita.

---

[2] EYVL C ..., ..., s. ....

18) Kaikilla asianmukaisilla tasoilla solmittavat kumppanuudet ovat avainasemassa nykyaikaistettaessa työn organisointia ja edistettäessä yritysten ja niiden työntekijöiden sopeutumiskykyä.

19) Työmarkkinoilla vallitsevat sukupuolierot, jotka vaikuttavat erityisesti työllisyyteen, työttömyyteen ja palkkaan sekä eri alojen ja ammattien eriytymiseen sukupuolittain, edellyttävät kattavaa valtavirtaistamisstrategiaa ja toimenpiteitä, joilla parannetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista,

ANTAA eri jäsenvaltioille suositukset liitteen mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

I BELGIA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Belgian työmarkkinat kohenivat vuonna 1999: työllisyysaste kohosi varsin huomattavasti ja työttömyysaste putosi alle EU:n keskiarvon. Työllisyyskasvu kuitenkin hidastui ja oli alle EU:n keskiarvon, ja pitkäaikaiset ongelmat korjaantuvat vain vähitellen.

– Työttömyys muuttuu usein pitkäaikaistyöttömyydeksi, ja pitkäaikaistyöttömiä on paljon (5 % työvoimasta vuonna 1999).

– Iäkkäiden osallistuminen työmarkkinoille on vähäistä (12 prosenttiyksikköä alle EU:n keskiarvon); tämä koskee etenkin yli 55-vuotiaita, joiden työllisyysaste 24,7 % on edelleen unionin alhaisin.

– Työhön kohdistuva keskimääräinen verorasite on yksi EU:n korkeimmista.

– Esiin on tulemassa työvoiman ja ammattitaidon puutetta, ja alueelliset työttömyyserot ovat edelleen huomattavia.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: ennaltaehkäisevän politiikan täytäntöönpano, vero- ja etuusjärjestelmän uudistaminen, työmarkkinaviranomaisten välisen yhteistyön vahvistaminen, työhön kohdistuvan verorasitteen keventäminen ja elinikäisen oppimisen kehittäminen.

Belgialle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi tehostettava pyrkimyksiä panna täytäntöön uusi yksilön tarpeisiin perustuva lähestymistapa, jolla pyritään saavuttamaan kaikki nuoret työttömät ennen kuin työttömyys on kestänyt kuusi kuukautta. Olisi ryhdyttävä päättäväisesti suunnittelemaan ja toteuttamaan asianmukaista järjestelmää, jolla puututaan varhaisessa vaiheessa aikuisten työttömyyteen.

2) Olisi jatkettava vero- ja etuusjärjestelmiin sisältyvien sellaisten tekijöiden tarkastelua, jotka saattavat jarruttaa etenkin iäkkäiden työntekijöiden työmarkkinoille osallistumista. Olisi seurattava tiiviisti erityisesti toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää työntekijöiden varhainen vetäytyminen työmarkkinoilta, ja olisi harkittava kannustavien toimenpiteiden voimistamista alalla.

3) Olisi jatkettava toimia eri työmarkkinaviranomaisten yhteistyön tiivistämiseksi, jotta voitaisiin yhdistää monenlaisia aktiivisia toimenpiteitä ja varmistaa niiden välinen koordinaatio.

4) Olisi toteutettava lisätoimia työhön kohdistuvan verorasitteen keventämiseksi ja seurattava niitä tiiviisti. Tavoitteena on kannustaa työntekijöitä ottamaan työtä vastaan ja työnantajia palkkaamaan työntekijöitä. Olisi seurattava tarkasti sosiaalimaksujen alentamisen vaikutuksia.

5) Olisi kehitettävä ja pantava täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva kattava strategia, jolla pyritään ehkäisemään puutteita ammattitaidossa ja varmistamaan vankempi tietoperusta osaamiselle perustuvassa taloudessa ja yhteiskunnassa.

II TANSKA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Työmarkkinatilanne on edelleen erittäin suotuisa. Tanskan työllisyysaste on EU:n korkein sekä naisten että miesten osalta ja työttömyysaste on yksi matalimmista. Tanskan haasteista tärkeimpiä ovat edelleen seuraavat:

– Sen olisi laajennettava nykyistä työvoimaa varsinkin kannustamalla työntekijöitä pysymään pidempään työelämässä ja vähentämällä sosiaalietuuksien varassa elävien työikäisten määrää.

– Sen olisi saavutettava naisten ja miesten tasapuolisempi osuus eri ammateissa.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: työhön kohdistuvan verorasituksen keventäminen, työntekijöiden kannustaminen pysymään pidempään työelämässä, työttömien naisten työllistämisen helpottaminen sekä alojen ja ammattien sukupuolittaisen eriytymisen vähentäminen.

Tanskalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi jatkettava ja seurattava tarkasti työhön kohdistuvan yleisen ja erityisesti alhaisiin tuloihin kohdistuvan verorasitteen keventämistä koskevien uudistusten täytäntöönpanoa.

2) Olisi lisättävä kannustimia työpaikan vastaanottamiseksi tai työelämässä pysymiseksi sekä seurattava edelleen tarkasti varhaiseläke- ja eläkejärjestelmiä koskevaa uudistusta lisääntynyt työvoimatarve huomioon ottaen.

3) Olisi edelleen pyrittävä kehittämään konkreettisempaa tasa-arvon valtavirtaistamista ja kattavaa strategiaa, jotta voitaisiin vähentää nykyistä ammattien eriytymistä sukupuolittain työmarkkinoilla.

III SAKSA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Saksan talouden elpyessä edelleen työllisyydenkin suunta on kääntynyt selvemmin nousuun ja työttömyys on laskenut Saksojen yhdistymisen jatkuvista seurauksista huolimatta. Saksan työmarkkinoiden tärkeimpiä haasteita ovat edelleen seuraavat:

– Lähes koko 1990-luvun jatkunut työpaikkojen häviäminen (–1,2 prosenttiyksikköä vuodessa vuosina 1991–1998) on korvaantunut hitaasti, ja työttömyysluvuissa on suuria alueellisia eroja niin, että työttömyys on keskittynyt erityisesti uusiin osavaltioihin.

– Pitkäaikaistyöttömyys on jatkuvasti korkealla tasolla ja koskee 4,4 %:a työvoimasta.

– Työhön kohdistuva yleinen verorasite on Saksassa edelleen yksi EU:n korkeimmista viimeaikaisista uudistuksista huolimatta.

– Työelämässä olevien 50–64-vuotiaiden osuus on alhainen (noin 37 %), mikä merkitsee käyttämätöntä työllisyyspotentiaalia ja tarvetta vahvistaa elinikäistä oppimista koskevaa kattavaa strategiaa työvoiman työllistettävyyden parantamiseksi.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: työhön kohdistuvan verorasitteen keventäminen, ennaltaehkäisevä politiikka, vero- ja etuusjärjestelmien uudistaminen erityisesti iäkkäiden työntekijöiden osalta, elinikäinen oppiminen ja yhtäläiset mahdollisuudet.

Saksalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi jatkettava ja seurattava tiiviisti toimia, joilla työhön kohdistuvaa verorasitetta pyritään edelleen keventämään vähentämällä asteittain veroja ja sosiaaliturvamaksuja. Erityisesti olisi vähennettävä työvoimakustannuksia palkkataulukon alapäässä – kuitenkin talouden vakauttamistarve huomioon ottaen.

2) Olisi jatkettava toimia ennaltaehkäisevän politiikan kattavaa täytäntöönpanoa varten, ja siinä olisi keskityttävä varhaisessa vaiheessa toteutettaviin toimiin, jotka perustuvat yksilön tarpeisiin ja joilla pyritään ehkäisemään pitkäaikaistyöttömyyteen ajautumista. Yhteisten ja kansallisten tavoitteiden saavuttamista olisi seurattava tiiviisti.

3) Olisi tarkasteltava edelleen yksityiskohtaisemmin esteitä, jotka saattavat jarruttaa kaikkien ryhmien ja erityisesti iäkkäiden työntekijöiden osallistumista työmarkkinoille. Olisi seurattava muutoksia iäkkäiden työntekijöiden osallistumisessa työmarkkinoiden toimintaan ja toteutettava tämän ryhmän työllistettävyyttä parantavia lisätoimenpiteitä.

4) Olisi kehitettävä edelleen täydennyskoulutusjärjestelyitä yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa ja asetettava määrällisiä tavoitteita elinikäiselle oppimiselle, jotta voitaisiin ehkäistä ammattitaidon puutteita

työmarkkinoilla. Samassa yhteydessä on kehitettävä nykyaikaisia työnkuvia oppisopimuskoulutusta varten, ja kouluissa on toteutettava toimia, joilla varmistetaan kitkattomampi siirtyminen nykyaikaiseen työhön työpaikalle.

5) Olisi jatkettava ja vahvistettava kaksitahoista strategiaa, jossa yhdistetään tasa-arvon valtavirtaistaminen ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevat erityistoimet. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä vero- ja etuusjärjestelmien vaikutukseen naisten työllisyyteen, ja olisi toteutettava toimia sukupuolten välisten palkkaerojen vähentämiseksi.

IV KREIKKA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Kreikassa on yksi EU:n alhaisimmista työllisyysasteista (55,5 %). Viimeaikaisesta hyvästä työllisyyskehityksestä huolimatta työttömyys on lisääntynyt viime vuosina – suureksi osaksi kasvavan työvoiman (naiset ja siirtolaiset) vuoksi – ja on edelleen EU:n keskiarvoa korkeampi. Myös pitkäaikaistyöttömyys on lisääntynyt. Tilanteesta käyvät ilmi työmarkkinoiden rakenteelliset ongelmat:

– Nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyystaso ja naisten työttömyystaso on korkea, EU:n keskiarvon yläpuolella.

– Sekä työllisyys- että työttömyysluvuissa on suuret sukupuolierot.

– Koulutusuudistuksiin sisältyy toimia, joilla pyritään kehittämään elinikäistä oppimista, mutta tätä koskevaa selvää yleisstrategiaa ei ole. Yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen laatua olisi vielä kehitettävä.

– Raskas hallinnollinen taakka ehkäisee yritysten kehittämistä erityisesti niiden perustamisvaiheessa, ja työllisyys palvelualalla on alhaista tietyillä alueilla tapahtuneesta kohentumisesta huolimatta.

– Uuden teknologian vähäinen käyttö ja viivästykset työn organisoinnin nykyaikaistamisessa jarruttavat tuottavuuden kasvua ja ovat edelleen ongelmakohtia.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: yleinen poliittinen lähestymistapa, ennaltaehkäisevä ja aktivoiva politiikka, tasa-arvon valtavirtaistaminen ja naisten osuuden lisääminen työmarkkinoilla, yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, hallinnollisen taakan keventäminen sekä työn organisoinnin nykyaikaistaminen.

Kreikalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi kehitettävä strategisia puitteita ja selvästi jäsennettyä politiikkaa työllisyyden suuntaviivojen ja niiden neljän pilarin panemiseksi täytäntöön.

2) Olisi toteutettava päättäväisiä ja johdonmukaisia toimia sen estämiseksi, että nuoret ja aikuiset työttömät ajautuvat pitkäaikaistyöttömyyteen: julkisia työnvälityspalveluita on uudistettava nopeasti suuntaviivojen 1 ja 2 mukaisesti. Olisi päivitettävä tilastointijärjestelmää, jotta ennaltaehkäisyä ja aktivointia koskevat poliittiset indikaattorit voitaisiin toimittaa ajoissa ja edistystä voitaisiin seurata tehokkaasti.

3) Olisi tarkasteltava yksityiskohtaisemmin vero- ja etuusjärjestelmiin sisältyviä tekijöitä, jotka voivat jarruttaa erityisesti naisten osallistumista työmarkkinoiden toimintaan. Tavoitteena on lisätä asteittain naisten työllisyysastetta ja vahvistaa tasa-arvon valtavirtaistamista.

4) Olisi omaksuttava elinikäistä koulutusta koskeva kattava strategia ja asetettava sitä koskevat tavoitteet ja parannettava edelleen yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen laatua työvoiman ammattitaidon lisäämiseksi.

Myös täydennyskoulutusta olisi tuettava voimakkaammin, erityisesti ottamalla työmarkkinaosapuolet aktiivisemmin mukaan toimintaan.

5) Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön johdonmukainen strategia, jolla pyritään vähentämään merkittävästi uusien yritysten perustamiseen liittyvää hallinnollista taakkaa. Tarkoituksena on edistää yrittäjyyttä ja hyödyntää palvelualan työllistämismahdollisuudet.

6) Olisi edistettävä yhteistyökumppanuuksien solmimista ja rohkaistava työmarkkinaosapuolia kaikilla tasoilla sitoutumaan konkreettisesti työn organisoinnin nykyaikaistamiseen. Tavoitteena on parantaa yritysten tuottavuutta ja kilpailukykyä ja varmistaa vaadittava joustavuuden ja turvallisuuden tasapaino.

V ESPANJA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Espanjan talous- ja työllisyyskasvu on ollut positiivista viime vuosina, mutta jäljellä on edelleen vaativia haasteita:

– Työllisyysaste – vaikka onkin kohoamassa – on yksi Euroopan alhaisimmista. Työttömyysaste on edelleen korkea (15,9 %), vaikka se onkin laskenut huomattavasti vuodesta 1996. Myös pitkäaikaistyöttömyys on vähentynyt, mutta työttömyys koskee erityisesti naisia ja iäkkäitä työntekijöitä.

– Määräaikaisten työpaikkojen osuus on korkea, ja useimmat niistä ovat lyhytkestoisia ja niissä työskentelee enimmäkseen naisia ja nuoria.

– Alueelliset eroavaisuudet ovat suuria ja maantieteellinen liikkuvuus on hyvin vähäistä.

– Naisten työllisyysaste on noussut, mutta se on edelleen alin Euroopassa (37,6 %). Sukupuolten välinen ero työllisyysasteessa (30,3 %) on Euroopan suurin, ja naisten työttömyysaste on 23,1 %.

– Alle 35 %:lla 25–64-vuotiaasta väestöstä on keskiasteen tutkinto. Koulun keskeyttäminen on yleistä, ja yleissivistävään ja ammatilliseen aikuiskoulutukseen osallistuminen on erittäin harvinaista. Maassa ei ole kuitenkaan elinikäistä oppimista koskevaa kattavaa strategiaa.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: ennaltaehkäisevä ja aktivoiva politiikka, tilastollisen seurantajärjestelmän parantaminen, tasa-arvon valtavirtaistaminen, elinikäinen oppiminen, sopeutumiskyky sekä vero- ja etuusjärjestelmät.

<u>Espanjalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:</u>

1) Olisi jatkettava toimia julkisten työnvälityspalveluiden nykyaikaistamiseksi, jotta niiden tehokkuus parantuisi, ja olisi tehostettava ennaltaehkäisevän politiikan täytäntöönpanoa, jotta sillä katettaisiin kaikki mahdolliset edunsaajat. Näihin toimiin olisi sisällyttävä tilastollisen seurantajärjestelmän valmiiksi saaminen vuoden 2001 alkupuolella.

2) Olisi toteutettava lisätoimia tasa-arvon valtavirtaistamisen tukemiseksi, jotta naisten työllisyysaste saataisiin nostettua lähelle EU:n keskiarvoa. Toimien käynnistämiseen käytetystä ajasta tulisi näkyä niiden kiireellisyys.

3) Olisi kehitettävä ja pantava täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva johdonmukainen strategia, johon sisältyy tavoitteita ja jossa käsitellään yleissivistävää ja ammatillista perus- ja täydennyskoulutusta. Tarkoituksena on kohottaa koulutustasoa ja lisätä aikuisten osallistumista yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä koulunsa keskeyttäviin.

4) Olisi toimittava yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa työmarkkinasuhteiden kehittämiseksi ja työlainsäädännön antamiseksi sekä työn uusien organisointimuotojen vahvistamiseksi. Samalla olisi varmistettava vaadittava joustavuuden ja turvallisuuden tasapaino koko työvoimalle.

5) Olisi tarkasteltava vero- ja etuusjärjestelmiin liittyviä kannustimia ja jarruttavia tekijöitä; tavoitteena on lisätä osallistumista työmarkkinoille ja pysyviä työpaikkoja.

VI RANSKA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Ranskan työllisyystilanne kohenee edelleen, mutta sillä on vielä suuria rakenteellisia ongelmia:

– 55–64-vuotiaiden ikäryhmän osuus työmarkkinoilla (28,3 %) on paljon alle EU:n keskiarvon (35,9 %), eikä laskusuunta muuttunut vuonna 1999.

– Työttömyyden lasku oli vaatimatonta, ja työttömyysaste (11,3 %) on edelleen korkeampi kuin EU:n keskiarvo (10,8 %).

– Työhön kohdistuu suuri verorasite.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: iäkkäiden työntekijöiden pysyminen kauemmin työelämässä, työhön kohdistuvan verorasituksen keventäminen, ennaltaehkäisevä politiikka ja elinikäinen oppiminen.

Ranskalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi vahvistettava toimia, joilla iäkkäät työntekijät saataisiin pysymään kauemmin työelämässä, kehittämällä kattavampi lähestymistapa ja ottamalla työmarkkinaosapuolet mukaan toimintaan.

2) Olisi jatkettava ja arvioitava poliittisia toimia, joiden tarkoituksena on pienentää työhön kohdistuvaa verorasitetta erityisesti ammattitaidottomien ja matalapalkkaisten työntekijöiden osalta.

3) Olisi jatkettava työttömien henkilökohtaisiin tarpeisiin perustuvia toimia varhaisessa vaiheessa ja hyödynnettävä niitä paremmin nuorten ja aikuisten työttömyyden torjumisessa.

4) Olisi pyrittävä nykyaikaistamaan työn organisointia ja seurattava tarkasti 35-tuntista työviikkoa koskevan lainsäädännön nettovaikutuksia. Olisi tehostettava täydennyskoulutusjärjestelmän toimintaa ja edistettävä elinikäistä oppimista koskevaa kattavaa strategiaa.

5) Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön johdonmukainen strategia, johon kuuluu sääntelyyn ja verotukseen liittyviä ja muita toimenpiteitä, joilla kevennetään yritysten hallinnollista taakkaa. Olisi myös arvioitava käynnissä olevia toimia, joilla on pyritty luomaan nuorille uusia työtilaisuuksia.

VII IRLANTI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Irlannin talouden ja työllisyyden kehitys on ollut poikkeuksellisen hyvää. Vuonna 1999 työllisyysaste ylitti EU:n keskiarvon. Lisäksi kaikkien ryhmien työttömyysaste on jatkanut laskuaan. Nämä suuntaukset viittaavat työmarkkinoiden kiristymiseen jatkossakin. Irlannilla on kuitenkin edelleen joitakin rakenteellisia ongelmia:

– Irlannille samoin kuin joillekin muillekin jäsenvaltioille keskeistä on välttää työvoimapulaa ja siitä seuraavaa palkkojen korotuspainetta.

– Naisten osallistumisaste on edelleen alhainen, ja sukupuolten välinen ero työllisyydessä on kaventunut vain hieman vuodesta 1998 vuoteen 1999.

– Lisääntyvän työvoimapulan vuoksi Irlannin olisi investoitava sekä työttömien että työssäkäyvien yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen. Irlanti on yksi harvoista maista, joissa työttömien osallistuminen koulutustoimiin lisääntyi. Samaan aikaan koulutukseen osallistuvien työssäkäyvien määrä on kuitenkin edelleen unionin alhaisimpia.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: naisten osuuden lisääminen työmarkkinoilla sekä yrityksissä tapahtuvaa koulutusta ja elinikäistä oppimista koskevan strategian kehittäminen.

Irlannille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi vietävä eteenpäin kattavaa strategiaa, jolla pyritään lisäämään naisten osallistumista työmarkkinoiden toimintaan poistamalla veroesteitä ja lisäämällä lastenhoitomahdollisuuksia, ja olisi toteutettava toimia sukupuolten välisen palkkaeron kaventamiseksi.

2) Olisi jatkettava ja tehostettava toimia, joilla tuetaan tuottavuuden lisäämistä ja työvoiman ammattitaidon ja pätevyyden kehittämistä. Tässä olisi korostettava enemmän yrityksissä tapahtuvaa koulutusta ja elinikäisen oppimisen kehittämistä ja siihen liittyvien tavoitteiden asettamista.

VIII ITALIA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Työllisyys kohosi vuonna 1999 pääasiassa verokannustimien ja joustavien työaikajärjestelyiden käyttöönoton ansiosta. Parannukset jättivät Italian työmarkkinoiden rakenteelliset ongelmat kuitenkin käytännössä ennalleen:

– Maassa on alhainen työllisyysaste (52,5 %), joka on noin 10 prosenttiyksikköä alle EU:n keskiarvon, ja iäkkäiden työntekijöiden työllisyysaste on erityisen alhainen (27,5 %).

– Naisten työllisyysaste kasvoi nopeammin kuin miesten, mutta se on edelleen vain 38,1 % ja yksi EU:n alhaisimmista.

– Työttömyys putosi 11,3 %:iin mutta on edelleen kaksi prosenttiyksikköä yli EU:n keskiarvon. 15–24-vuotiaiden työttömyysaste on 12,4 %, mikä on lähes neljä prosenttiyksikköä korkeampi kuin EU:n keskiarvo. Pitkäaikaistyöttömyys laski nimellisesti: vuonna 1998 pitkäaikaistyöttömiä oli 7,1 % työvoimasta ja vuonna 1999 6,9 %, mutta sen osuus kokonaistyöttömyydestä on kasvanut.

– Työmarkkinoille ovat ominaista suuret sukupuolierot – noin 30 prosenttiyksikköä – ja naisten korkea työttömyysaste (15,6 %), joka on lähes kaksinkertainen miesten työttömyysasteeseen (8,7 %) nähden.

– Alueelliset eroavaisuudet ovat edelleen huomattavia: keski- ja pohjoisosassa työttömyysaste on 6,5 % ja etelässä 22 %.

– Keskiasteen tutkinnon suorittaneiden osuus työvoimasta on 43,2 % (EU:n keskiarvo 42,5 %), mutta aikuisten osallistumisaste yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen on vain 6,1% (EU:n keskiarvo 8,7 %).

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: neljään pilariin kuuluvat eri politiikanalat, vero- ja etuusjärjestelmät, ennaltaehkäisevä ja aktivoiva politiikka, tasa-arvon valtavirtaistaminen ja sukupuolten väliset erot sekä elinikäinen oppiminen.

<u>Italialle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:</u>

1) Olisi käsiteltävä neljään pilariin liittyvien politiikanalojen epätasapainoa panemalla tehokkaasti täytäntöön työllistettävyyttä edistävää politiikkaa, nykyaikaistamalla työn organisointia ja siihen liittyviä sääntelypuitteita sekä kehittämällä kattava tasa-arvostrategia.

2) Olisi jatkettava eläkejärjestelmän ja muiden etuusjärjestelmien uudistusta, jotta vähennettäisiin työvoiman siirtymistä näiden järjestelmien piiriin. Olisi jatkettava toimia verorasitteen keventämiseksi erityisesti matalapalkkaisten työntekijöiden osalta.

3) Olisi toteutettava tehokkaita toimia, etteivät nuoret ja aikuiset työttömät ajautuisi pitkäaikaistyöttömyyteen. Olisi vauhditettava julkisten työnvälityspalveluiden ja työllisyyttä koskevan tiedotusjärjestelmän

uudistusta koko maassa ja vältettävä lisäviivästyksiä. Olisi jatkettava toimia tilastollisen seurantajärjestelmän ajantasaistamiseksi, jotta poliittiset ja tulosindikaattorit ovat käytettävissä ajoissa.

4) Olisi toteutettava toimia useampien ja parempien työmahdollisuuksien tarjoamiseksi naisille, jotta voitaisiin kaventaa laajoja sukupuolieroja työllisyys- ja työttömyysasteissa. Olisi jatkettava tasa-arvon valtavirtaistamisstrategiaa.

5) Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva johdonmukainen strategia, johon sisältyy kansallisia tavoitteita. Olisi saatava työmarkkinaosapuolet mukaan toimintaan työvoimalle tarjottavien koulutusmahdollisuuksien lisäämiseksi.

IX LUXEMBURG

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Luxemburgin työmarkkinatilanne oli suotuisa vuonna 1999, ja sitä tukivat vahva talouskasvu ja EU:n korkein työllisyyskasvu (4,8 prosenttiyksikköä). Työttömyysaste laski entisestään ja on edelleen EU:n alhaisin (2,3 %). Maassa on kuitenkin joitakin rakenteellisia ongelmia:

– Kansallinen kokonaistyöllisyysaste on hyvin alhainen hyvästä työllisyystilanteesta huolimatta; rajatyöntekijöitä on paljon. Työllisyysaste on erityisen alhainen yli 55-vuotiaiden työntekijöiden (26,3 %) ja naisten (48,5 %) osalta, vaikkakin molemmat luvut ovat nousseet vuodesta 1998.

– Sukupuolten välinen ero työllisyysasteessa on yksi EU:n suurimpia (25,9 prosenttiyksikköä).

– Maassa on pulaa ammattitaitoisesta työvoimasta.

– Aikuisten työntekijöiden osallistuminen täydennyskoulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen on edelleen vähäistä (5,3 %).

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, iäkkäiden työntekijöiden ja naisten osuuden lisääminen työmarkkinoilla sekä elinikäinen oppiminen.

<u>Luxemburgille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:</u>

1) Olisi kannustettava työmarkkinaosapuolia käymään rakentavaa vuoropuhelua, joka on olennaisen tärkeää kansallisessa toimintasuunnitelmassa esitetyn työllisyyspolitiikan onnistumiselle.

2) Olisi toteutettava toimia iäkkäiden työntekijöiden ja naisten osuuden lisäämiseksi työmarkkinoilla; tässä yhteydessä olisi tarkistettava vero- ja etuusjärjestelmiä. Lisäksi olisi toteutettava toimia tasa-arvon valtavirtaistamisen edistämiseksi.

3) Olisi jatkettava ammatillista täydennyskoulutusta koskevan puitelainsäädännön täytäntöönpanoa ja vahvistettava koulutuspolitiikan kehittämistä ja täytäntöönpanoa ja siihen liittyvien tavoitteiden asettamista niin, että lisättäisiin osallistumista yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen.

X ALANKOMAAT

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Alankomaiden työllisyys kasvoi vuonna 1999, ja työllisyysaste on selvästi EU:n keskiarvon yläpuolella. Työttömyysaste laski vuonna 1999 entisestään 3,3 %:iin, mikä on alle EU:n keskiarvon. Maassa on kuitenkin joitakin rakenteellisia ongelmia:

– Vaikka pitkäaikaistyöttömyys on vähenemässä, siihen liittyy sitkeitä ongelmia, jotka vaivaavat tiettyjä ryhmiä ja varsinkin heikolla ammattitaidolla varustettuja työntekijöitä, iäkkäitä työntekijöitä ja etnisiä vähemmistöjä.

– Useat työikäiset ihmiset ovat työmarkkinoiden ulkopuolella työkyvyttömyysetuuksien tai muiden sosiaalietuuksien vuoksi.

– Työvoimapula ja siihen liittyvä palkankorotuspaine ovat ennustettavissa.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: vero- ja etuusjärjestelmä sekä tilastollinen seurantajärjestelmä.

Alankomaille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi jatkettava toimia yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa etuusjärjestelmien sellaisten tekijöiden vähentämiseksi, jotka saattavat jarruttaa etenkin työkyvyttömyysetuuksia saavien henkilöiden osallistumista avoimille työmarkkinoille ja saada aikaan köyhyysloukkuja.

2) Olisi jatkettava toimia tilastojärjestelmän kehittämiseksi, jotta maa voisi toimittaa poliittiset ja tulosindikaattorit riittävän ajoissa ennaltaehkäisevän politiikan täytäntöönpanon seurantaa ja arviointia varten.

XI ITÄVALTA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Itävallan työmarkkinoiden tilanne kohentui viime vuonna, ja kokonaistyöllisyysaste oli 68,2 % (naisten osalta 59,7 %), mikä on lähellä Lissabonin Eurooppa-neuvoston vuodeksi 2000 asettamaa 70 %:n tavoitetta ja yli EU:n keskiarvon. Työttömyys aleni vuonna 1999 3,7 %:iin, ja nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyys ovat EU:n alimpien joukossa. Hyvästä yleistilanteesta huolimatta työmarkkinoilla on edelleen rakenteellisia ongelmia:

– Itävallassa on keskimääräistä korkeampi kokonaisverorasite, ja työhön kohdistuva verotuspaine kohosi vuosina 1994–1998. Ennustettu välillisten työvoimakustannusten BKT-osuuden aleneminen 0,4 prosenttiyksiköllä vuoteen 2003 mennessä on vaatimaton askel eteenpäin.

– Sukupuolten välinen ero sekä työllisyys- että työttömyysasteessa on edelleen merkittävä siitä huolimatta, että naisten työllisyysaste on EU:n keskiarvoa korkeampi.

– Iäkkäiden työntekijöiden työllisyysaste on alle EU:n keskiarvon, ja yli 50-vuotiaiden työttömyys on edelleen korkealla tasolla, kaksinkertainen keskiarvoon nähden.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: iäkkäiden työntekijöiden työllistäminen, tasa-arvon valtavirtaistaminen ja työhön kohdistuva verotus.

Itävallalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi jatkettava varhaiseläkejärjestelmien ja muiden toimenpiteiden uudistamista, jotta iäkkäät työntekijät pysyisivät kauemmin työelämässä ja heidän työllisyysasteensa nousisi huomattavasti.

2) Olisi jatkettava kattavaa strategiaa työllisyyden edelleen huomattavien sukupuolierojen kaventamiseksi esimerkiksi toimilla, joilla edistetään palkkaerojen pienentämistä ja helpotetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.

3) Olisi toteutettava lisätoimenpiteitä työhön kohdistuvan korkean verorasitteen keventämiseksi huomattavasti erityisesti niiden ryhmien osalta, joilla on ongelmia työmarkkinoilla.

XII PORTUGALI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Portugalin työllisyystilanne parani edelleen vuonna 1999 ja vahvisti näin edellisen vuoden positiivista suuntausta. Työttömyys on alimpia EU:ssa, ja pitkäaikaistyöttömyys on laskenut nopeasti. Työmarkkinat kärsivät kuitenkin rakenteellisista heikkouksista, jotka vaativat toimia:

– Työvoiman keskimääräinen ammattitaitotaso on heikko. Vain 21,2 %:lla työvoimasta on keskiasteen tutkinto, kun EU:n keskiarvo on noin 60 %. Osallistumisaste yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen on 3,6 %, mikä myös on alle EU:n keskiarvon (8,7 %), ja 45 prosenttia 18–24-vuotiaista nuorista jättää koulunsa kesken.

– Palvelualan työllistämismahdollisuudet ovat huomattavat, kuten palvelualan työllisyysaste 36,2 % osoittaa, mutta maassa ei ole kehitetty johdonmukaista strategiaa yrittäjyyden edistämiseksi.

– Työmarkkinaosapuolten aktiivinen osallistuminen on välttämätöntä Portugalin työmarkkinoiden tärkeimpien haasteiden voittamiseksi. Näitä haasteita ovat erityisesti alhainen ammattitaitotaso, työn organisoinnin nykyaikaistaminen ja työsuhteet.

– Työmarkkinoiden eriytyminen sukupuolittain lisääntyi vuodesta 1997, ja alakohtainen eriytyminen on Euroopan suurimpia.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, yritysten hallinnollisen taakan keventäminen, yhteistyökumppanuuden kehittäminen, alojen eriytyminen sukupuolittain ja lastenhoitopalveluiden saatavuus.

Portugalille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1) Olisi kehitettävä ja pantava täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva kattava strategia, jossa käsitellään myös koulun keskeyttämiseen liittyviä ongelmia, asetetaan selkeät tavoitteet ja suunnitellaan asianmukaiset välineet. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen laatuun, jotta vältettäisiin ammattitaidon puute.

2) Olisi pyrittävä edelleen keventämään yritysten hallinnollista taakkaa, hyödyntämään palvelualan työllistämismahdollisuuksia ja edistämään keski- ja korkeatasoista ammattitaitoa vaativien työpaikkojen luomista palvelualalle.

3) Olisi jatkettava kumppanuuslähestymistavan täytäntöönpanoa ja edistettävä työmarkkinaosapuolten konkreettista sitoutumista varsinkin työn organisoinnin nykyaikaistamiseen, työsuhteiden ja työlainsäädännön mukauttamiseen ja täydennyskoulutukseen.

4) Olisi toteutettava toimia työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseksi laajentamalla lastenhoitopalveluita ja tarkasteltava tapoja estää alojen sukupuolittaista eriytymistä.

XIII SUOMI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Suomen vahva talouskasvu on jatkunut edellisten viiden vuoden ajan, mutta jäljellä on joitakin tärkeitä rakenteellisia ongelmia:

– Kokonaistyöttömyysaste on edelleen korkea (10,2 %), ja työttömyys on pääasiallisesti rakenteellista. Myös nuorisotyöttömyys ja yli 50-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömyys ovat merkittäviä ongelmia.

– Suomi on hiljattain toteutetuilla toimilla pystynyt keventämään työhön kohdistuvaa verorasitetta, joka on kuitenkin edelleen EU:n keskiarvoa korkeampi.

– Suomessa on ammattitaitoisen työvoiman puutetta useilla aloilla (sekä paljon että vähän ammattitaitoa vaativissa töissä), ja maassa on yleistä tarvetta saada työvoima aktivoitua keskittymällä laadukkaaseen aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan.

– Alueelliset työllisyyserot ovat huomattavia.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: vero- ja etuusjärjestelmät, työhön kohdistuva verorasite sekä työmarkkinoiden ammatti- ja alakohtainen eriytyminen sukupuolittain.

<u>Suomelle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:</u>

1) Olisi tarkasteltava edelleen nykyisiä vero- ja etuusjärjestelmiä työntekoon ja työntekijöiden palkkaamiseen kannustavien tekijöiden lisäämiseksi. Lisäksi olisi keskityttävä iäkkäille työntekijöille suunnattuun elinikäistä oppimista koskevaan politiikkaan, jotta nämä pysyisivät pidempään työelämässä.

2) Olisi jatkettava nykyisiä poliittisia aloitteita työhön kohdistuvan verorasitteen keventämiseksi; tässä olisi otettava huomioon maan talous- ja työllisyystilanne.

3) Olisi seurattava ja arvioitava tasa-arvon valtavirtaistamisen yhteydessä työmarkkinoiden tämänhetkistä sukupuolittaista eriytymistä ammatti- ja alakohtaisesti.

XIV RUOTSI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Ruotsissa on yksi EU:n korkeimmista työllisyysasteista, ja sen työllisyyskasvu on hiljattain kohentunut niin, että työttömyys laski 7,2 %:iin vuonna 1999. Työmarkkinoilla on kuitenkin joitakin rakenteellisia ongelmia:

– Työhön, erityisesti ammattitaidottoman ja matalapalkkaisen työvoiman työhön kohdistuva verorasite on edelleen hyvin suuri. Ruotsilla on vieläkin EU:n korkein työvoiman verotusaste: vuonna 1998 se oli 52,7 % kun EU:n keskiarvo on 39,2 %.

– Suuri osa työikäisestä väestöstä on riippuvainen etuuksista.

– Ammattitaitoisen työvoiman puutteesta – erityisesti alueellisesti – on tullut merkittävä tekijä, joka estää talouskasvua ja alueellista kehitystä.

– Työmarkkinoiden tämänhetkinen jakautuminen naisten ja miesten ammatteihin ja aloihin herättää huolestusta hyvin kehittyneestä tasa-arvopolitiikasta huolimatta.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: työhön kohdistuva verorasite ja tasa-arvon valtavirtaistaminen.

<u>Ruotsille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:</u>

1) Olisi toteutettava lisätoimia esimerkiksi kansallisia tavoitteita asettamalla työhön kohdistuvan korkean verorasitteen keventämiseksi huomattavasti erityisesti matalapalkkaisten työntekijöiden osalta.

2) Olisi jatkettava poliittisia aloitteita, joilla pyritään mukauttamaan edelleen etuus- ja avustusjärjestelmiä niin, että luotaisiin riittävät kannustimet työpaikan vastaanottamiselle.

3) Olisi seurattava ja arvioitava nykyistä työmarkkinoiden ammatti- ja alakohtaista eriytymistä sukupuolittain osana vuonna 1999 aloitettua tasa-arvon valtavirtaistamisstrategian uudistusta.

XV YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Yhdistyneen kuningaskunnan työllisyys kasvoi vuonna 1999, ja naisten ja miesten työllisyysaste on selvästi korkeampi kuin EU:n keskiarvo. Työttömyysaste laski edelleen vuonna 1999 ja putosi 6,1 %:iin, mikä on alle EU:n keskiarvon. Maassa on kuitenkin edelleen merkittäviä rakenteellisia ongelmia:

– Pitkäaikaistyöttömyyteen ajautuu nuorista 17 % ja aikuisista 11 %, ja nämä määrät ovat edelleen suurempia kuin parhaiten selviytyvissä jäsenvaltioissa.

– Vaikka pitkäaikaistyöttömyys on vähenemässä, siihen liittyy sitkeitä ongelmia, jotka vaivaavat tiettyjä ryhmiä ja varsinkin kotitalouksia, joissa ei ole yhtään työssäkäyvää, heikommassa asemassa olevia ryhmiä ja monia maantieteellisiä alueita. Yksinhuoltajien jääminen työmarkkinoiden ulkopuolelle on edelleen ongelma.

– Joillakin aloilla ja varsinkin tietotekniikka-alalla on puutetta ammattitaitoisesta työvoimasta. Perustaitojen alhainen taso on yleinen ongelma Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

– Sukupuolten välinen palkkaero on pienenemässä, mutta se on edelleen suuri EU:n keskiarvoon verrattuna. Lisäksi vanhemmuudesta johtuvat sukupuolierot työllisyydessä ovat korkeimmat EU:ssa, mikä osoittaa tarvetta riittävien ja kohtuuhintaisten lastenhoitopalveluiden järjestämiseen.

– Työmarkkinoiden eriytyminen naisten ja miesten ammatteihin ja aloihin on suurempaa kuin EU:ssa keskimäärin.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: sopeutumiskyky, sukupuolten väliset palkkaerot, lastenhoitopalveluiden tarjonta, työttömyyttä ehkäisevä strategia ja elinikäinen oppiminen.

<u>Yhdistyneelle kuningaskunnalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:</u>

1) Olisi tasapainotettava suuntaviivojen eri politiikanalojen täytäntöönpanoa niin, että vahvistetaan ja tehdään näkyvämmiksi pyrkimyksiä nykyaikaistaa työn organisointia erityisesti tukemalla työmarkkinayhteistyötä kaikilla tasoilla.

2) Olisi toteutettava toimia sukupuolten välisten palkkaerojen vähentämiseksi ja lastenhoitopalveluiden parantamiseksi, jotta sekä isien että äitien olisi helpompi siirtyä työelämään. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä yksinhuoltajien tarpeisiin.

3) Olisi tarjottava useammille aikuisille työttömille aktiivisia työmarkkinatoimia ennen kuin työttömyys on kestänyt 12 kuukautta. Olisi myös täydennettävä työnhakijan avustusjärjestelmästä (Jobseekers' Allowance Regime) annettavaa tukea.

4) Olisi tehostettava toimia elinikäistä oppimista ja erityisesti perustaitojen yleisen tason parantamista koskevien aloitteiden täytäntöönpanemiseksi. Tarkoituksena on osoittaa, miten voidaan varmistaa niiden ryhmien osallistuminen, jotka ovat perinteisesti haluttomia tarttumaan mahdollisuuteen tai joille ei ole tarjolla sopivia mahdollisuuksia.